

AZ ISTENTISZTELETEK HELYE A TEMPLOM ÉPÍTÉSE ELŐTT

„Pestszentlőrinc, azelőtt mint pusztá: Pusztaszentlőrinc néven Kispeszthez tartozott, 1910 jan. 1-jén alakult önálló községgé. Az önálló hitközséggé való tervezés gyökerei felnyúlnak 1898-ra, amikor Pestszentlőrincen „Római Katolikus Templomépítő Bizottság” alakult. 1905-ben új bizottság alakult: Krautschneider József elnök; Baumgartner Ignác, Steiner Mór, Annus Sándor alelnökök; Abelovszky Aladár, Farkas Gyula, Jeszenszky Károly jegyzők. A templomépítő bizottság tagjai között más vallású emberek is voltak, szép példát statuáló jeleképpen annak a szíves és szeretetteljes viszonynak, mely Pusztaszentlőrincen az embereket összetartotta. Ennek eredményeként **először az állami iskola (Bókay Árpád Általános Iskola) egyik tantermében oltárt emeltek, s megkezdtek az istentiszteleteket.**

Az oltárt, szószerket, gyóntatószékét s az előfalat Krautschneider József lámpagyáros emeltette saját költségén, míg a festést Steiner Mór és Szimper József végezték ugyancsak saját költségükön. 1905 pünkösdjén megvolt az első szentmise. A szentmiseáldozatot Kispestről jött káplánok mutatták be, közöttük a templomépítő Wimmerth Béla.

„Mindazt, amire az istentiszteletnél szükség volt, részint adakozásból, részint gyűjtésből beszerzik. Egyik a másikat akarja felülmúlni a jótékonságban. Krautschneider József felszereli az oltárt, számos kelyhet, keresztkutat, lámpákat készít; mások mise mondó ruhákat, lobogókat, képeket, szobrokat ajándékoznak. Steiner Mór adja a misebort, Tóth Józsefné, Szimper Józsefné süti az ostyákat. Hölgybizottság alakul, s gyűjtés útján előteremti a harmónium költségeit. Matulay Károly, Follajtár József vezetik a kórust. (...)

Az istentiszteletek rendkívül fényesek voltak. A lőrinci zenészekből egész zenekar alakult. Ezek aztán szebbnél szebb miséket adtak elő Horváth Ákos vezérlete alatt. A betéteket ugyancsak helybeliek énekeltek. Sajnos azonban később színpadias íze lett az egész működésnek, úgyhogy az akkori atya szentbeszédében figyelmeztette a szereplőket arra, hogy templomban vannak, Istent dicsérik, nem pedig a jelenlevőket szórakoztatják. Ennek eredménye a zenekar felbomlása volt, helyét a keresetlen, nemesebben egyszerű, de szép régi ének foglalta el.....”

MEGÉPÜL A PLÉBÁNIALAKÁS A KÁPOLNÁVAL

„Kinevezték dr. Wimmerth Béla kispesti lelkészt a már önálló Pestszentlőrinc lelkészévé. Plébánia nem volt, lelkészalak nem volt, nevezett továbbra is Kispestről járt át az istentiszteletek megtartására.

Szabó Gábor építőmester eladó házainak egyikét a leendő plébános rendelkezésére bocsátotta ellenérték nélkül. Pályázatot hirdettek meg a plébánia építésére.

A plébánia jelenlegi helyén hatalmas, százados fák alatt egy régi csősz-ház állott, mellette 3-4 méteres gödrök, kiaknázott kavicsbányák. A csősz-ház előtt hatalmas domb, amin a harangláb állt. Elbontották a haranglábát, hordani kezdték a dombot, s már fél méterre a föld alatt koporsókat találtak. A domb közepén

üresen állt egy kriptá. 40-50 koporsót tártak fel három rétegben, de a csontokon kívül mást nem találtak. A csontokat összeszedték, beszentelték, és a temetőbe közös sírboltba helyezték.

A földmunkálatok elvégzése után az építkezés is megkezdődött, serényen haladt. 1910 karácsonyán az épület templomnak szánt része készen állt. A szent ünnepre zsúfolásig megtelt a templom* vallási különbözőségekre való tekintet nélkül.

Az új kápolna

1911-ben a templomot a Boldogságos Szűz Mária Édesanyai Szívének titulussal látták el.”

1911-ben Földes Emil vállalkozó felállította a kerítéseket és a melléképületeket – ment volt már a lelkész a kíváncsi tekintetek elől. Wimmerth Béla feltöltötte az udvart, felét parkosította, felét gyümölcsösnek ültette, külső fákat a kerítésen túlra. „Olyan féltő gondnal őrzöm minden virágját, minden fáját, a szívemhez nőtt egészen. De gyarapszik is, pezdül minden szépen!”

A kápolna -amely a leendő plébános otthona-, **össze volt építve a plébániai lakkkal, 17 m hosszú, 8 m széles terem,** és amely az új templom építése után szintén plébániai lakóhely lett.

„Felszereltsége: kereszti képek (melyet Wimmerth Béla szerzett be hitelbe), 3 lobogó és egy zászló, melyet a közösségbe települtek 25 éves ittlétük alkalmából áldattak meg és ajándékoztak a templomnak; 12 db gyertyatartó, triangulum; 4 db hordozható lámpa, mennyezeti rudak, körmeneti kereszt ércből aranyozva (Krautschneider József lámpagyáros ajándéka); oltár; az Úr koporsója (Kispestről kisejtezve Wimmerth Béla hozta el); oltárkép (cseh mágán várkastélyából). A padokat Utry Máté földbirtokos állíttatta. „

oltár

Betlehem

Szentsír

A kápolna megáldása

Gyülekezés úrnapi körmenetre

A TEMPLOMÉPÍTÉS ELŐZMÉNYEI 1918-at írunk.

„Pestszentlőrinc önálló lelkésznek való kinevezése ügyében való törekvés is elkezdődött. Egy önálló lelkészség fennállásának a kritériumai a következők: templom, plébánialakás megléte, valamint a lelkész, kántor és harangozónak az ellátása az alapja. Mivel mindezek megvoltak, sőt a háború ellenére is sikerült megfelelően gondoskodni az egyházi személyek ellátásáról és az egyházi épületek fenntartásáról, vagyis más szóval: a hitközség összes terheit viselni képesek voltak, az egyháztanács indítványt adott be, amelyet a megyés püspök úr Ó excellenciája elfogadott, s **Pestszentlőrincet önálló lelkészévé emelte, első lelkészé dr. Wimmerth Bélát nevezte ki.**” (Vác, 1918. március 15. gróf Csáky püspök)

A hívek már nagyon türelmetlenek voltak abbéli kívánságukban, hogy saját templomuk legyen.

Kapuszta Gusztáv tervei alapján megkezdődhetett az építkezés. Építési anyagokat kellett beszerezni, amely rengeteg bajjal, ügyes-bajos intézéssel járt. Elkezdték az alapok kiásását. A tervek állandóan módosultak, mindig nagyobbra és nagyobbra szabták. Természetesen a megrendelt építkezési anyagok mennyisége soha nem lett így elegendő.

1923. szeptember 13-án Hanauer püspök úr jelenlétében végre megtörtént az alapkövetétel.

*A plébánia épületében kialakított kápolnát, Wimmerth Béla közvetítésén templomnak nevezi, nem tévesztendő össze a később épült nagy templommal. (Szerk. megj.)